

да съхраняватъ теплѣтъ ревностъ на работническитѣ волове. Тази пѣснь, на коѣто происхожденіето може да ся е счело още отъ начало като свято, и на коѣто треба другъ пѣтъ да сѣ ся отдали тайнственны вліянія, минува още и до днесъ за пѣснь, която притежава качеството да съхранява силѣтъ и доблестѣтъ на тѣя животны, да уталожва сърдитѣ имъ негодованія и да развеселява тѣгѣтъ, коѣто имъ причинява дългитѣ трудъ. Не стига само да знае челоуѣкъ да ги кара начъртающъ еднѣ брѣздѣ съвършено равноуголнѣ, и да имъ облеснява трудѣтъ съ удобното двиганіе или съ запѣхваніе на желѣзото въ земліѣтъ: единъ орачъ не е съвършенъ ако не знае да пѣе на воловетѣ, а това е едно особено искусство което изискува вкусъ и особенны средства.

Тази пѣснь не е, наистинѣ, освѣтъ единъ видъ главенъ изговоръ, прекъсванъ и пакъ започнуванъ, споредъ волѣтъ на пѣвецѣтъ. Неправилнитѣ съставъ и не армоническитѣ ѣ напѣвы, ако сѣдимъ споредъ музикалното искусство, ѣ правятъ непреводимѣ за искуснѣтъ музикѣ. При всичко това, тя е една прекрасна пѣснь, и толкозъ приспособена на естеството на трудѣтъ който ѣ придружава, на ходѣтъ на волѣтъ, на тишинѣтъ на полскитѣ мѣста, на простотѣтъ на челоуѣцитѣ който ѣ пѣѣтъ, щото ни единъ ге-